

Tydzień z Maryją

Nr 30/2023 (249)

XXIV Niedziela zwykła
17.09.2023

21 września - Święto św. Mateusza,
apostola i ewangelisty

Z niedzielnej liturgii Mszy Świętej

Ewangelia (Mt 18, 21-35) Przebaczenie drugiemu człowiekowi

Dzisiejsza historia opisana w Ewangelii uświadamia nam niezmierną miłość Boga, który jest zawsze gotowy do przebaczenia. Ale chociaż Boże przebaczenie jest nieograniczone, jedyne ograniczenie Bożej bezinteresowności miłosierdzia pochodzi z nas samych, z naszej niezdolności do przebaczenia innym. Przebaczenie nie jest operacją matematyczną (do siedemdziesięciu siedmiu razy). Bóg jest tym, który oferuje nam przebaczenie, Jego oferta jest dożywotnia. Ważne jest także w dzisiejszej Ewangelii, że w obu przypadkach słudzy proszą o przebaczenie. Dużo trudniej jest przebaczyć, kiedy nas o to nie proszą. Warto pamiętać, że kiedy przebaczymy, robimy przysługę najpierw nam samym, a potem osobom, które nas zraniły. Jak naśladować Boga w Jego przebaczeniu? Co chciałbym, aby mi przebaczone?

Benedykt XVI o ewangelistce Mateuszu

„Jezus przyjął do grupy swych najbliższych człowieka, który zgodnie z ówczesnym sposobem myślenia w Izraelu uważany był za publicznego grzesznika. Mateusz bowiem nie tylko obracał pieniędzmi uważanymi za nieczyste z powodu ich pochodzenia od ludzi obcych ludowi Bożemu, ale kolaborował też z obcą władzą, nienawistnie chciwą, która mogła ustalać podatki także w sposób arbitralny. Z tego powodu więcej niż jeden raz Ewangelie mówią jednocześnie o celnikach i grzesznikach czy nawet o celnikach i nierządnicach.

Pierwsza rzecz, jaka rzuca się w oczy na podstawie tych wzmianek: Jezus nie wykluczał nikogo ze swej przyjaźni. Owszem, gdy siedział za stołem w domu Mateusza, w odpowiedzi komuś, kto gorszył się Jego kontaktami z niegodnym polecenia towarzystwem, złożył ważne oświadczenie: „Nie potrzebują lekarza zdrowi, lecz ci, co się źle mają. Nie przyszedłem, aby powoływać sprawiedliwych, ale grzeszników”.

Jezus przychodzi przede wszystkim tam, gdzie człowiek jest pogubiony, żyje w grzechu, nie potrafi lub nie chce wyzwolić się z tego ciężaru. Mateusz nie bronił się przed wezwaniem Jezusa. Być może czekał na moment, gdy ktoś podźwignie go.”

**Pozostań ze mną Panie
najpiękniejsza modlitwa św. Ojca Pio
odmawiana przez Niego
zazwyczaj po Komunii Świętej**

Pozostań ze mną, Panie, gdyż Twoja obecność pozwala mi pamiętać o Tobie. Ty wiesz, z jaką łatwością przychodzi mi Cię opuścić.

Pozostań ze mną, Panie, gdyż jestem słaby. Potrzebuję Twojej mocy, aby nie upadać tak często.

Pozostań ze mną, Panie, gdyż jesteś mi światłem, bez Ciebie błądzę w ciemnościach.

Pozostań ze mną, Panie bez Ciebie podupadam na duchu.

Pozostań ze mną, Panie, abym usłyszał Twój głos i podążył za nim.

Pozostań ze mną, Panie, gdyż pragnę miłować Cię coraz bardziej i trwać zawsze w Twojej obecności.

Pozostań ze mną, Panie, jeżeli mam dochować Ci wierności.

Pozostań ze mną, Panie, gdyż przy całej swej marności moja dusza pragnie być dla Ciebie oazą wytchnienia i miłości.

Pozostań ze mną, Jezu. Nie proszę o dar Bożej pociechy, ponieważ na nią nie zasługuję, błagam o dar Twojej obecności. Och, jakże bardzo tego pragnę!

Myśli Ojca Pio na dzień jego wspomnienia –23 września

Wystrzegaj się trwogi i niepokoju, ponieważ nic bardziej od nich nie przeszkadza na drodze doskonałości. Córko moja! Zanurz delikatnie, a nie na siłę, swe serce w ranach naszego Pana. Ufaj bardzo Jego miłosierdziu i dobroci. On nigdy cię nie opuści. Nie przestawaj jednak mocno obejmować Jego świętego krzyża (Epist. 111, s.707).

Nieszczęśliwymi są ci ludzie, którzy rzucają się w wir trosk światowych; im bardziej kochają świat, tym bardziej mnożą się ich namiętności i nie są zdolni do realizacji swoich planów. Stąd pochodzą ich niepokoje, brak cierpliwości, straszliwe zderzenia powodujące pęknięcia ich serc, które nie biją już miłością bliźniego i miłością świętą. Módlmy się w intencji tych godnych politowania niewdzięczników, aby Jezus Chrystus im przebaczył i swym nieskończonym miłosierdziem pociągnął ich do siebie (Epist. III, s. 1092).

Miej radosny pokój w sumieniu, wiedząc, że służysz nieskończenie dobremu Bogu. On tylko z powodu swej miłości zniża się do swego stworzenia, aby je podnieść wwyż i przemienić w siebie, w jego Stwórcę. Unikaj smutku, ponieważ wdziera się on do serc, które są przywiązane do rzeczy świata (ASN, s. 42).

Beatyfikacja rodziny Ulmów – 10 września 2023

Podczas II wojny światowej Józef i Wiktoria Ulmowie wraz z sześciorgiem dzieci mieszkali w podkarpackiej wsi Markowa koło Łańcuta (woj. podkarpackie). Prowadzili gospodarstwo – Józef specjalizował się w uprawie warzyw i owoców, pszczelarstwie i hodowli jedwabników, jego pasją była fotografia, był też zaangażowany społecznie. Wiktoria prowadziła dom i zajmowała się dziećmi. Mieszkali z dala od gospodarstw innych mieszkańców wsi.

Jesienią 1942 r. do domu Józefa i Wiktorii Ulmów przyszła żydowska rodzina Goldmanów z Łańcuta: Saul Goldman, który przed wojną był znanym w okolicy handlarzem bydła, i jego czterech synowie o nieznanym imionach (w Łańcutie nazywano ich Szallami). Ulmowie udzielili im schronienia na poddaszu. Wkrótce do ukrywających się dołączyły także dwie córki oraz wnuczka Chaima Goldmana z Markowej. Na poddaszu w domu Ulmów osiem osób żyło przez ponad rok. Mężczyźni pomagali przy garbowaniu skór, piłowali deski, rąbali drwa na opał. Ich praca została nawet przez Ulmę sfotografowana, podobnie jak wiele innych scen z życia codziennego rodziny.

Tuż przed świętem 24 marca 1944 r. do Markowej przyjechali z Łańcuta niemieccy żandarmi wraz z granatową policją. Na poddaszu znaleźli ukrywających się Żydów. Rozległy się strzały. W ciągu kilkunastu minut z rąk żandarmów zginęli wszyscy członkowie rodziny: Józef Ulma, jego żona Wiktoria będąca w zaawansowanej ciąży, ich sześciorgo dzieci oraz wszyscy ukrywający się Żydzi. Ciała ofiar na rozkaz Niemców zakopali mieszkańcy wsi. Jeden z braci Józefa, Władysław Ulma, zapisał w relacji: *W tydzień po tym wypadku ciała pomordowanej brata rodziny powkładaliśmy do trumien i wywieźliśmy na cmentarz. Ciała Żydów zabrała ekipa żydowska po wyzwoleniu.*

Bł. Jan XXIII uznał go szczególnym patronem młodzieży polskiej. Jest przykładem gorliwości i cierpliwego podążania za wolą Bożą mimo przeciwności. Rodzice Stanisława sprzeciwiali się jego powołaniu zakonnemu, dlatego święty zmuszony był opuścić dom potajemnie. Jezuita nie chcieli przyjąć go bez zgody rodziców. Musiało minąć wiele miesięcy, a młody Staś musiał przejść setki kilometrów, by wreszcie mógł założyć habit.

Gdy raz zachorował, a właściciel domu, w którym święty przebywał, nie zezwolił na przybycie księdza, Komunię miała mu podać św. Barbara. Innym razem Ciałem Pańskim nakarmili go aniołowie. Życzył sobie śmierci w święto Wniebowzięcia. Matka Boża wyprosiła mu tę łaskę.

Gdy dwa lata po śmierci otwarto trumnę, okazało się, że ciało świętego się nie rozkłada. Przypisuje się mu zwycięstwo Polski pod Chocimiem w 1621 r. Pewien jezuita miał widzieć wówczas św. Stanisława w obłokach, jak błagał Matkę Bożą o pomoc.

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek – 18.09.2023 – Święto św. Stanisława Kostki, zakonnika, patrona Polski	
7:00	+ Za śp. Ludwikę Bulińską (greg. 18)
Wtorek – 19.09.2023 – św. Januarego, biskupa i męczennika	
18:00	+ Za śp. Ludwikę Bulińską (greg. 19)
Środa – 20.09.2023 – świętych męczenników Andrzeja Kim Taegon, prezbitera, Pawła Chong Hasang i Towarzyszy	
7:00	+ Za śp. Ludwikę Bulińską (greg. 20)
20:00	Dziękczynna w 20. rocznicę ślubu Joanny i Andrzeja oraz w 18. rocznicę urodzin Natalii z prośbą o błogosławieństwo Boże i potrzebne łaski
	O szczęśliwe rozwiązanie i życie w Chrystusie dla Karoliny i Bartosza
	+ Za śp. Piotra Langnera
	+ Za śp. Zofię Ceglińską
	+ Za śp. Alinę Bednarczyk
	+ Za śp. Elżbietę Massalską
	+ Za śp. Krzysztofa Fundament
	+ Za śp. Wiesławę, Zdzisławę, Wiktorię i Tomasza Sobolewskich, Stefanię i Władysława Sieńko
	+ Za śp. Jana Rojewskiego w 10. rocznicę śmierci i Leokadię Rojewską
+ Za śp. Jana Kawulę	
Czwartek – 21.09.2023 – Święto św. Mateusza, Apostoła i Ewangelisty	
18:00	+ Za śp. Ludwikę Bulińską (greg. 21)
Piątek – 22.09.2023 – Bł. Bernardyny Marii Jabłońskiej, dziewicy	
7:00	+ Za śp. Ludwikę Bulińską (greg. 22)
18:00	Dziękczynna z prośbą o błogosławieństwo Boże i potrzebne łaski w 15. rocznicę ślubu Joanny i Łukasza oraz ich dzieci
Sobota – 23.09.2023 – św. Pio z Pietrelciny, prezbitera	
7:00	+ Za śp. Ludwikę Bulińską (greg. 23)
18:00	+ Za śp. Andrzeja Bednarczyka
Niedziela – 24.07.2023 – 25. Niedziela Zwykła	
7:00	+ Za śp. Ludwikę Bulińską (greg. 24)
9:00	+ Za śp. Władysławę i Bronisława Formickich, Marianę i Józefa Formickiego, Walerię i Tadeusza Baran
10:30	Dziękczynna w 40. rocznicę urodzin Anny oraz 18. rocznicę ślubu Anny i Grzegorza
12:00	+ Za śp. Henryka Osińskiego
18:00	+ Za śp. Lucjana Sarna w 9. rocznicę śmierci

Słowo katecheza pochodzi od greckiego *katecheo*. Znaczyło ono pierwotnie „wołać z góry”, „wywoływać echo”. Rolą katechezy jest wywoływanie echa słowa Bożego w sercach. Posyłanie dziecka na katechezę to dawanie mu szansy, aby w świetle Ewangelii znajdowało odpowiedzi na pytania dotyczące sensu życia, świata i Boga.

Dawniej lekcje katechizmu polegały na zapamiętywaniu katechizmowych formuł. Było tak również podczas zaborów, z tym, że katechizmu uczono wówczas w językach zaborców. Modlitw po polsku dzieci uczyły się nielegalnie w domach. W okresie Drugiej Rzeczypospolitej nauczanie religii odbywało się w sposób nieskrępowany w szkołach. Po zakończeniu II wojny światowej komunistyczne władze w Polsce zaczęły usuwać religię ze szkół, co w roku 1956 usankcjonowano przepisami zezwalającymi szkołom na nieprzewodzenie lekcji religii. W czasach PRLu w 1961 r. religia została usunięta ze szkół definitywnie. Do 1990 r. katechizacja odbywała się w salkach przy kościołach. Obecnie lekcje religii odbywają się w szkole, zaś nad ich treścią czuwają władze kościelne.

Księgi liturgiczne – Mszał

OWMR (2)

Rozdział II OWMR, zatytułowany „Struktura Mszy Świętej oraz jej elementy i części” zawiera treści podzielone na punkty od 27 do 45. Punkt 27 rozpoczyna się od zdania „Lud Boży zostaje zwołany razem na Mszę świętą, to jest na Wieczerzę Pańską, aby pod przewodnictwem kapłana, który uobecnia osobę Chrystusa, sprawować pamiętkę Pańską, czyli Ofiarę eucharystyczną (...)”. Została tutaj podkreślona wspólnotowość uczestnictwa Ludu Bożego w Eucharystii, kto jej przewodniczy, a także wprowadzone zostały równoważne określenia Mszy św.

Punkt 28 określa, że Msza św. składa się z dwóch głównych części: z liturgii słowa i liturgii eucharystycznej. W kolejnych punktach tego rozdziału podkreślono znaczenie czytań i wyjaśniania słowa Bożego, modlitw i zachęt wygłaszanych przez kapłana oraz dialogu pomiędzy nim a zgromadzonymi wiernymi wraz z odpowiednimi akklamacjami (jednogłosnym uznaniem). Punkty 39-41 akcentują znaczenie śpiewu w liturgii Mszy św., przywołując słowa św. Augustyna „Kto kocha, ten śpiewa” oraz starochrześcijańskie przysłowie „Kto dobrze śpiewa, podwójnie się modli”. W punkcie 41 zapisano „Wśród cieszących się równym szacunkiem rodzajów śpiewów pierwsze miejsce powinien zajmować śpiew gregoriański jako własny śpiew liturgii rzymskiej”, co nie wyklucza innych rodzajów muzyki, zwłaszcza wielogłosowej, o ile odpowiadają one „duchowi czystości liturgicznej” i sprzyjają „uczestnictwu wszystkich wiernych”.

W punktach od 42 do 44 uzasadniono prawidłowe wykonywanie gestów oraz jednolitych postaw ciała podczas sprawowanej liturgii świętej. „Wierni stoją od rozpoczęcia śpiewu na wejście albo od początku wejścia kapłana do ołtarza aż do kolekty włącznie; podczas śpiewu Alleluja przed Ewangelią; w czasie głoszenia Ewangelii; podczas wyznania wiary i modlitwy powszechnej; od wezwania przed modlitwą nad darami do końca Mszy świętej, z określonymi wyjątkami”. Wierni siedzą podczas czytań, psalmu, homilii i przygotowywania darów oraz gdy zachowuje się święte milczenie po Komunii świętej. Wierni, o ile to możliwe, kłęczą podczas konsekracji. Jeśli taka możliwość jest utrudniona, to wierni stojąc, wykonują głęboki skłon, gdy kapłan przykłęka po konsekracji.

**OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE
NA XXIV NIEDZIELĘ ZWYKŁĄ – 17.09.2023**

Spotkanie kandydatów do bierzmowania z kl. VII i VIII będzie w czwartek (21.09) na Mszy św. o godz. 18:00.

W piątek (22.09) w wigilię wspomnienia Świętego Ojca Pio w naszym kościele o godz. 18:00 **Msza św. z udzieleniem Sakramentu Namaszczenia Chorych. Po Mszy św. indywidualne błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.** Możliwość skorzystania z Sakramentu pokuty od godz. 17:30.

Parafialna pielgrzymka do Ludźmierza i Zakopanego odbędzie się w sobotę 23 września - wyjazd godz. 7:00, powrót w godzinach wieczornych.

Spotkanie ministrantów i lektorów w sobotę (23.09) o godz. 9:00.

Pełna treść ogłoszeń na stronie www.parafiamichalowice.pl.